

عنوان مقاله:

امنیت اجتماعی زنان در فضاهای عمومی شهر

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی فناوری های نوین در مهندسی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مرضیه شیرزایی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه ایلام

محمد سلورزی زاده - عضو هیئت علمی دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

فضاهای عمومی شهری بستری برای شکل گیری تعاملات اجتماعی انسان ها هستند که با ایجاد زمینه حضور افراد در آن، بستر لازم جهت رفع نیازهای اجتماعی آنها فراهم می شود. این در حالی است که زنان به عنوان نیمی از جمعیت شهری، در مواجهه با بعضی از فضاهای عمومی شهری، مدام احساس مبتنی بر ترس و عدم امنیت را در ذهن دارند. همین امر در بسیاری موارد مانع از حضور پذیری این اقشار از جامعه در سطح شهر و فضاهای عمومی شهری میشود. موضوع احساس امنیت اجتماعی زنان از جمله مهمترین مباحثی است که در نگرشهای فمینیستی از جایگاه ویژه ای برخوردار می باشد. با پیشرفت جوامع انسانی همواره سوال ها و بحث های متعددی در مورد احساس امنیت اجتماعی زنان مطرح بوده است، از جمله این که آیا زنان در دنیای امروزی می توانند به صورت آزادانه و بدون هراس، زندگی کنند؟ امروزه، امنیت یکی از شاخصه های زندگی اجتماعی در شهرهاست و آسیب های اجتماعی از مهمترین پیامدهای نبود امنیت به شمار می رود. هدف از انجام این پژوهش بررسی عوامل و دلایل ایجاد محدودیت حضور زنان و ایجاد احساس ناامنی برای این گروه خاص در فضاهای عمومی شهر و یافتن رابطه میان برنامه ریزی کلان شهری و راهکارهای طراحی محیطی با احساس امنیت زنان است. روش تحقیق در این مقاله بر اساس تحلیل محتواست که با مراجعه به مقالات، پژوهش ها، طرح های تحقیقاتی که در زمینه فضاهای عمومی شهری و ویژگی های آنها، حضور زنان و عوامل محدودیت آن، تعریف امنیت و عوامل ایجاد ناامنی در شهرها صورت گرفته انجام شده است. در نهایت به نظر می رسد میان برنامه ریزی شهری و ایجاد احساس امنیت برای گروه های خاصی مانند بانوان رابطه مستقیمی وجود دارد و با به کارگیری آن به طور همزمان با تمهیدات موازی، امنیت اجتماعی این گروه تامین می شود.

کلمات کلیدی:

فضای عمومی شهری، امنیت، امنیت زنان، برنامه ریزی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1437570>

